

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010117
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1616010117.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému H. N., stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/17/2016 zo dňa 07.11.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.04.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/17/2016 zo dňa 07.11.2016 bol obžalovaný H. N. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky sp. zn. 1 Pv 471/2014 zo dňa 23.03.2016, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 21.00 hod. dňa 09.08.2014 do 04.30 hod. dňa 10.08.2014 v obci T. S. XXX vstúpil na balkón patriaci k bytu č. X, nachádzajúcim sa na prízemí bytového domu, kde sa neznámym predmetom pokúsil na niekoľkých miestach vypáčiť balkónové dvere, a následne neznámym predmetom rozbil sklenenú výplň balkónových dverí, vošiel do vnútra, kde neznámym predmetom a spôsobom poškodil viaceré časti interiéru a zariadenia bytu, a to v spálni prerezal pri strope čierny elektrický kábel spojený s objímkou a žiarovkou, zo steny vytrhol jeden stropný vypínač a dve zásuvky, v kuchyni vyrýl na pracovnej doske kuchynskej linky križ s rozmermi 60x40 cm, na dvierkach kuchynskej linky vyrýl 2 čiary s dĺžkou 30 cm, na dlažbe vyrýl ryhu s dĺžkou 20 cm, vytrhol zo steny 3 ks zásuviek, poškodil 1 ks vypínač, odstrihol elektrický kábel v stropnom betónovom preklade, v izbe pri kuchyni, vyrýl na plávajúcej podlahe ryhu s dĺžkou cca 20 cm, na prenosnej anténe a set top boxe prerušil napájacie káble vedúce k televízoru a vytrhol 4 ks zásuviek, v kúpeľni nad zrkadlom prerušil elektrický kábel, spôsobil škrabance na 4 ks obkladačiek, zo steny vytrhol 1 ks vypínač a 1 ks zásuvku, na chodbe bytu vytrhol zo steny 1 ks vypínač, čím poškodenej Z. Y. spôsobil škodu vo výške minimálne X.XXX,XX,- euro,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená Z. Y. odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním tak, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil a preto dospel k chybnému záveru. Prokurátor poukázal na to, že hoci neexistuje očitý svedok skutku, je z vykonaných dôkazov zrejmé, že obžalovaný vnikol do obydľia poškodenej a

zdevastoval zariadenie bytu. V tomto smere poukázal na výpoveď poškodenej, ktorá uviedla, že po nútenom odchode obžalovaného z bytu bol byt čistý a uprataný. Tieto skutočnosti uvádzala aj svedkyňa G. Z., ktorá poškodenú sprevádzala do bytu po odvedení obžalovaného. Pri ich odchode z bytu sa obžalovaný nachádzal pred domom, kde pokračoval verbálny konflikt medzi ním a poškodenou. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu v spojení so znaleckým dokazovaním pritom vyplýva, že krvná stopa, ktorej pôvodcom bol obžalovaný, sa nachádzala na spodnej časti WC misy, kde sa nemohla dostať mechanizmom, aký uvádzal obžalovaný. Ak by sedel na toalete a dostal úder do hlavy kanvicou, muselo by zranenie zanechať krvnú stopu na zemi pred toaletou, prípadne iných miestach a nie na spodku WC misy. Výpoveď poškodenej považuje za koherentnú a súladnú s objektívne zistenými faktami a nebol zistený dôvod prečo ju nepovažovať za vierohodnú. Okrem toho, že obžalovaný bol na mieste činu, mal aj motív na jeho spáchanie, ktorý vyplýva z výpovede poškodenej. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd vykonal vo veci verejné zasadnutie, na ktorom prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch podaného odvolania a navrhol odvolaniu vyhovieť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Poškodená Z. Y. uviedla, že trvá na všetkom čo vypovedala na súde prvého stupňa.

Obžalovaný H. N. uviedol, že ten trestný čin nespáchal a poškodená klame.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Pokiaľ prokurátor v podanom odvolaní vytyka súdu prvého stupňa chybné hodnotenie dôkazov, tak krajský súd pripomína, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, t. j. ak dôkazy hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k logickým záverom, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že napríklad sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takomto prípade totiž nie je možné vytknúť napadnutému rozsudku žiadnu vadu (judikatúra R 53/1992).

Krajský súd pripomína, že výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na, do určitej miery, pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností, záver o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nevyhnutným aplikovať v posudzovanej trestnej veci zásadu in dubio pro reo.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, a to ani nebolo medzi stranami sporné, že niekedy v priebehu noci od 21.00 hod. dňa 09.08.2014 do 04.30 hod. dňa 10.08.2014 došlo k poškodeniu viacerých častí interiéru a zariadenia bytu poškodenej, pričom páchatel sa dostal do bytu poškodenej tak, že rozbil sklenenú výplň balkónových dverí. Uvedený skutkový stav vyplýva nielen z výpovede poškodenej ale aj z ohliadky miesta činu a fotodokumentácie. Výška spôsobenej škody bola ustálená na podklade odborného vyjadrenia. Vzhľadom na vykonané dokazovanie je teda nepochybne, že sa stal skutok,

ktorý je uvedený v obžalobe, pričom tento skutok napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky, či sa uvedených trestných činov dopustil obžalovaný, tak krajský súd zdôrazňuje, že v priebehu vedenia trestného stíhania nebol zistený žiadny svedok, ktorý by videl páchatel'a vnikat' do bytu poškodenej, respektíve, ktorý by videl páchatel'a poškodzovať zariadenie bytu poškodenej, prípadne, ktorý by videl páchatel'a odchádzať z bytu poškodenej.

Skutočnosť, že páchatel'om má alebo musí byť práve obžalovaný vyplýva z domnienky poškodenej. Tá vychádza z toho, že ak mala s obžalovaným konflikt, tak to musel byť len on, kto zariadenie bytu poškodil. Krajský súd opakuje, že výrok o vine nie je možné založiť len na domnienkach (špekuláciách), ale je nutné ho založiť na vykonaných dôkazoch. Pokiaľ ide o zistené biologické stopy obžalovaného, ktoré boli lokalizované na vypínači osvetlenia, WC mise a na držiaku kozmetiky v kúpeľni, tak tu odvolací súd pripomína, že obžalovaný žil a býval v predmetnom byte spoločne s poškodenou a v uvedenom byte vykonával aj remeselné práce. Krajský súd sa preto plne stotožňuje so súdom prvého stupňa, že tieto stopy preukazujú len to, že sa obžalovaný v byte poškodenej zdržiaval (nachádzal), avšak nie je možné z nich vyvodit', že to bol práve on, kto neoprávnene vnikol do bytu poškodenej a poškodil zariadenie bytu. Výskyt stôp obžalovaného v byte poškodenej dokonca nepreukazuje ani to, kedy tieto stopy vznikli (boli zanechané obžalovaným), t. j. nemuseli vôbec vzniknúť v čase spáchania skutku.

Pokiaľ ide o krvnú stopu obžalovaného, ktorá bola nájdená na spodnej časti WC misy, tak obžalovaný uviedol, že utrpel zranenie po údere od poškodenej. Na strane druhej poškodenej obžalovaným uvádzaný fyzický konflikt poprela. Opätovne odvolací súd poukazuje na skutočnosť, ktorú potvrdila aj poškodenej vo svojej výpovedi, že obžalovaný v jej byte vykonával aj rôzne práce, a to aj na WC (krvná stopa sa na spodnú časť WC misy mohla dostať aj z možného poranenia obžalovaného pri prerábke). Ani pri tejto stope sa pritom nedá nepochybne určiť čas jej vzniku a ani spôsob akým sa krv obžalovaného dostala na spodnú časť WC misy. Ak prokurátor v odvolaní uvádza, že mechanizmus prenosu krvnej stopy na WC misu uvádzaný obžalovaným nie je logický, tak krajský súd je opačného názoru, pretože po možnom poranení obžalovaného v priestoroch WC mohlo dôjsť k prenosu krvnej stopy zo zranenia obžalovaného na WC misu aj nepriamo (napríklad dotykom nezranenej časti tela obžalovaného, ktorá bola od krvi). Aj pri tejto stope pritom nepochybne platí len to, že jej pôvodcom je obžalovaný a že sa nachádzal v byte poškodenej. Z jej existencie však nemožno nepochybne vyvodit', že vznikla v čase spáchania skutku, respektíve aký bol mechanizmus jej vzniku. V tomto smere krajský súd upozorňuje aj na tú skutočnosť, že po podaní trestného oznámenia zo strany poškodenej a zistení krvnej stopy v jej byte, nedošlo k prehliadke tela obžalovaného (vtedy podozrivej osoby), aby sa zistilo, či má obžalovaný nejaké zranenie na tele, respektíve v ktorej časti tela. Z takéhoto zistenia by sa následne mohlo dať ustáliť, kde sa zranenie na tele obžalovaného nachádza, či ide o zranenie čerstvé a aký bol mechanizmus jeho vzniku. Vzhľadom k tomu, že k takémuto procesnému úkonu zo strany polície nedošlo, nie je možné nepochybne tvrdit', že zranenie obžalovaného vzniklo v čase spáchania skutku, t. j. pri ničení zariadenia bytu poškodenej.

Pokiaľ poškodenej Z. Y. a svedkyňa G. Z. vypovedali, že byt bol uprataný, keď spolu odchádzali na zábavu, tak tieto tvrdenia nie je možné preverit', t. j. nie je možné vylúčiť, že aj napriek uprataniu bytu zostali v byte biologické stopy po obžalovanom, ktorý sa po byte pohyboval a pracoval v ňom.

Rovnako tak skutočnosť, že obžalovaný bol v deň spáchania skutku v blízkosti bytu poškodenej (čo ani obžalovaný nepopiera) a skutočnosť, že mohol mať motív na spáchanie stíhaného skutku automaticky neznamená, že sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe. Len na takýchto indíciách nie je možné, samo osebe, založiť výrok o vine. Nie je totiž možné vylúčiť, že motív na konanie popísané v skutkovej vete obžaloby mohla mať aj iná osoba.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uzatvára, že výpoveď poškodenej síce nepovažuje za nedôveryhodnú, avšak za nedôveryhodnú nepovažuje ani výpoveď obžalovaného (tak ako ju pomerne mechanicky považoval prokurátor len preto, že ide o výpoveď obžalovaného), nakoľko obidve poskytnuté verzie skutkových udalostí sa mohli reálne stať a nie je možné sa jednoznačne prikloniť k žiadnej z nich. Práve z týchto dôvodov bolo na mieste uplatnenie zásady in dubio pro reo a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c/ Tr. por., pretože nebolo nepochybne preukázané, že

to bol práve obžalovaný, ktorý za použitia násilia vnikol do bytu poškodenej a poškodil zariadenie jej bytu. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nie len o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (R 46/1963)

Odvolací súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prípadne zo spáchania iného trestného činu. Odvolací súd pritom nekonštatuje, že obžalovaný sa nedopustil skutku uvedeného v obžalobe (teda, že nevnikol do bytu poškodenej a nepoškodil zariadenie bytu), ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil. Nedokázaná vina tu má však rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je, za použitia zásady in dubio pro reo, oslobodenie spod obžaloby.

Pokiaľ ide o výrok súdu prvého stupňa, ktorým podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodenú osobu s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, tak odvolací súd upozorňuje, že s účinnosťou od 01.07.2016 došlo k zmene ustanovenia § 288 Trestného poriadku v tom smere, že pojem „občianske súdne konanie“ bol nahradený pojmom „civilný proces“. Ak teda rozhoduje súd po 01.07.2016 (tak ako tomu bolo aj v posudzovanej trestnej veci) v zmysle ustanovenia § 288 Tr. por. musí jeho výrok znieť tak, že sa poškodený subjekt odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.